

ĐỀ BÀI:

Câu 1 (6,0 đ)

Lê Quý Đôn từng quan niệm:

Dầu có bạc vàng trăm vạn lượng

Chẳng bằng kinh sử một vài pho

Từ quan điểm trên em hãy viết một bài văn nghị luận (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ của mình về vai trò của sách trong đời sống của con người.

Câu 2 (14,0 đ)

“Thiên hướng của người nghệ sĩ là đưa ánh sáng vào trái tim con người”

(George Sand)

Em hiểu ý kiến trên như thế nào? Hãy đi tìm “ánh sáng” mà nhà văn Vũ Thị Huyền Trang đã đưa vào “trái tim con người” trong truyện ngắn “Chuyến xe giáp Tết” sau đây:

Ông Thuộc tỉnh dậy bởi tiếng loa rao bánh giò, bánh bao, mài dao mài thớt ngoài đường vắng vắng vọng vào. Giật mình sờ lên chiếc gối trên đầu, ông thở phào nhẹ nhõm khi thấy cọc tiền vẫn còn nguyên. Tối qua trong bữa cơm chia tay anh em thợ, chủ thầu nhiệt tình lắm mà ông cũng không dám uống say. Chỉ sợ nếu say, đêm trộm cắp vào lấy mất cọc tiền thì coi như mất Tết. Ngó ra đường thấy không khí Tết lao xao khiến ông càng thêm nhớ quê nhà. Thu vội quần áo cho vào chiếc ba lô ông đi bộ ra ngoài đường lớn bắt xe bus di chuyển tới bến xe.

Xe bus đông kín người, một bạn trẻ nào đó vừa đứng lên nhường chỗ cho ông. Nhìn ra ngoài cửa xe mắt ông bị hút vào cảnh hoa đào ai đó chõ sau xe.

Lược một đoạn: Ông Thuộc nhớ đến những cây đào được trồng ở nhà mình, tưởng tượng cảnh thằng cháu nội chạy ra ngóng ông về; chuyến xe rời bến muộn.

Ngồi ngay kế ông là một cậu thanh niên, vừa lên xe đã ngủ. Nhưng thỉnh thoảng giật mình thức giấc, cậu thanh niên lại liếc xuống bó cành mận rừng nhỏ bọc bằng giấy báo để dưới gầm ghế phía trước. Bắt gặp ánh mắt của ông, cậu chàng dụi mắt cho tỉnh ngủ cười bảo:

- Giống hoa này nở đẹp và bền lắm bác ạ.
- Mấy năm nay nổi lên phong trào chơi đào rừng, mận rừng. Nhưng không phải ai cũng biết chơi. Chắc là mang về tặng người yêu hả cháu?
- Dạ không ạ. Cháu mang về tặng bố. Bố cháu là lính biên phòng, từng đóng quân ở biên giới phía Bắc. Nơi bố cháu đi tuần, mùa xuân này rẽ màn sương trắng xóa ra sẽ thấy hoa đào, hoa mận nở bạt ngàn.
- Thế chắc bố cháu đã về hưu lâu rồi nhỉ?

- Bố cháu hi sinh năm 2019 trong một chuyên án ma túy bác ạ. Năm nào cháu cũng mang một bó mận rừng về thắp hương cho bố.

- À...

Ông Thuộc lặng người đi một lúc, chợt thấy rung rung xúc động trước một bó mận rừng đang thò ra ngoài lớp giấy báo những cành nhánh xù xì, khô mốc.

Lược một đoạn: Cậu phụ xe thông báo thu tiền vé, ông Thuộc tìm tiền để ở đáy ba lô để trả nhưng không còn nữa, lục tìm từng bộ quần áo lao động cũng không thấy số tiền hơn hai mươi triệu ông đã lao động quần quật phụ hồ mới có.

- Có chuyện gì thế bác? - Cậu thanh niên ngồi bên cạnh quay qua hỏi.

- Tiền! Toàn bộ tiền công làm lụng mấy tháng của tôi không thấy đâu hết. Hơn hai mươi triệu. Tiền của tôi...

Giọng ông run run. Tiếng của ông nghe như đang sắp khóc. Đó là toàn bộ số tiền ông mang về cho người vợ tần tảo ở nhà. Nói là tiền tiêu Tết nhưng thật ra nó dùng trả một vài món nợ mà bà nhà đã vay mượn lúc túng bí để xoay xở tiền học hành, thuốc thang cho cháu. Ông đi phụ hồ đâu phải tháng nào cũng nhận lương tháng ấy. Chủ thầu thường nợ vài tháng một. Hôm qua lúc thanh toán tiền thợ cho anh em, chủ thầu còn đưa ông thêm một triệu nói quà cho thằng nhỏ ở nhà. Ấy vậy mà giờ ông không thấy đâu. Hay là ông đang mơ? Không! Mọi người đang xúm lại lục tung đồ đạc để tìm giúp ông. Họ cúi ngúi khi thấy hành trang về quê ăn Tết của ông không có gì ngoài mấy bộ quần áo lao động sờn vai, thùng lỗ chỗ, bám đầy vôi vữa. Cậu thanh niên đưa ba lô lên cao, thấy ánh sáng luồn qua một vết cắt sắc lẹm bên hông, sát ngay đáy ba lô.

- Bác bị rách túi rồi. Vết rách này nhìn có vẻ chuyên nghiệp đấy.

- Bác thử nhớ kĩ lại xem lần cuối nhìn thấy tiền là ở đâu?

- Thì ở phòng trọ. Tôi cất vào đó, chỉ bỏ ra mấy chục tiền lẻ đi xe chứ đâu dám lấy ra lấy vào.

- Thôi đã mất là mất. Nhớ lại thì giờ cũng làm sao tìm thấy. Có thể bác bị rách ở bên xe rồi. Lợi dụng lúc đông đúc, chen lấn nó móc mất rồi.

- Lũ mất dạy. Ăn cắp đồng tiền mồ hôi nước mắt của một người già.

Ông không còn nghe thấy những lời bàn tán, chửi rủa bên cạnh nữa. Trong đầu ông chỉ hiện ra hình ảnh người vợ gầy gò và đứa cháu nhỏ tội nghiệp đang trông ngóng mình về. Con trai ông đi xuất khẩu lao động bỏ mạng ở xứ người. Con dâu để con lại cho hai ông bà để đi bước nữa. Hoàn cảnh khó khăn nên ngoài sáu mươi tuổi ông vẫn phải đi làm ăn xa, gò lưng xách từng xô vữa. Hôm qua, bà nhà gọi nói chờ ông về mới đi sắm Tết. Tết cũng chẳng sắm sửa gì nhiều ngoài ít thức ăn, bánh kẹo, vài bộ quần áo mới cho cháu được vui. Lợn thì ăn đựng hàng xóm nửa đùi. Bánh chưng gói vài cân gạo thô, để lâu sợ cứng. Giờ mà về không có đồng nào ông biết phải ăn nói làm sao với vợ. Lúc này xe đã dừng lại bên quán dọc đường. Bác tài nói mọi người tranh thủ đi vệ sinh hay mua bán, ăn uống gì đó nhanh nhanh, mười lăm phút nữa xe sẽ chạy. Ông Thuộc ngồi lại trên xe, ngẩn ngơ chẳng thiết tha gì. Cậu thanh niên hỏi:

- Bác có xuống đi vệ sinh không?

Ông khẽ lắc đầu, đổ người ra phía sau thành ghế. Ông nghĩ lại mọi chuyện, hay là không mất ở bến xe mà mất trên xe. Nhưng trên xe thì ai ở chỗ người đó, nếu muốn làm gì thì chỉ có cậu thanh niên ngồi gần bên cạnh. Không! Ông không thể đổ oan cho con của một liệt sĩ thời bình. Bố cậu ấy đã ngã xuống vì bình yên đất nước. Nhưng nếu câu chuyện về người bố chỉ là cậu ta bịa ra nhằm lấy lòng tin của ông thì sao? Nhưng ánh mắt cậu ấy khi nói về bố của mình không thể nào gian dối. Ông không thể vì mất của mà nghi hoặc tất cả mọi người. Ông gục đầu vào đôi bàn tay chai sạn nồng mùi vôi vữa của mình mà bật khóc. Lúc này hành khách đều đã đi vệ sinh xong, tập trung ở quán nghỉ chân. Mọi người đang bàn bạc về việc mất cắp của ông Thuộc. Cậu thanh niên lên tiếng:

- Nãy ngồi cạnh, cháu nghe bác ấy kể hoàn cảnh cũng đáng thương lắm. Con trai mất sớm, con dâu đi bước nữa bỏ lại cho hai ông bà đứa cháu nội vẫn còn bé bỏng.

- Ồ! Khó khăn lắm thì tuổi ấy mới phải đi làm thuê làm mướn xa nhà, chứ nếu không đã ở nhà vui vầy với con cháu.

- Giờ mất hết biết lấy gì trang trải, Tết đến chân rỗi. Hay là chúng ta ai có nhiều góp nhiều, có ít góp ít gọi là chút tấm lòng giúp đỡ bác ấy lúc khó khăn. Hoặc coi như gửi cho đứa cháu nội của bác ấy ít quà. Các bác thấy được không ạ?

- Nhất trí.

- Nhất trí.

Lược một đoạn: Các hành khách trên xe quyên góp tiền giúp đỡ ông Thuộc theo đề nghị của cậu thanh niên. Cậu thanh niên cũng bỏ ra tiền triệu giúp đỡ ông Thuộc. Tất cả số tiền mọi người giúp đỡ ông Thuộc “Chín triệu cả thảy”. Mọi người lên xe, cậu thanh niên nhìn ông Thuộc mà nghĩ đến bố mình còn sống cũng tầm tuổi ông.

Lúc nhận từ tay cậu thanh niên số tiền của cả xe góp lại ông Thuộc thêm một lần bật khóc. Những lời cảm ơn vụng về nói mãi chẳng thành câu. Sau phút giây xúc động cả xe bỗng ồn ào, vui vẻ hẳn lên. Bao câu chuyện cứ thế nối dài, xe trôi qua cây cầu bắc qua sông, mùa xuân hiện ra trên làng hoa thắm những đào những cúc. Đường về nhà mỗi lúc một gần hơn, tưởng như có thể nghe thấy tiếng com sôi bép cùi. Số tiền mồ hôi công sức của ông không may đã mất đi. Nhưng ông lại cảm về cho bà những đồng tiền tình nghĩa. Cầm thật chặt xấp tiền trên tay ông đưa mắt ngắm kĩ lại từng khuôn mặt xung quanh như một lần nữa muốn lưu lại tất cả những ân tình mà người dung đã dành tặng cho mình. Cậu thanh niên đã ngủ tự lúc nào. Dưới gầm ghế xe bó hoa mận rừng vẫn âm thầm ủ nụ trong lớp vỏ xù xì rêu mốc...

(<https://baohaiduong.vn/chuyen-xe-giap-tet-371963.html>)

Chú thích: *Vũ Thị Huyền Trang sinh năm 1987, quê ở Phú Thọ, là cây bút trẻ, khá thành công trong thể loại truyện ngắn những năm gần đây. Truyện của chị đôi khi chỉ là những lát cắt vụn vặt trong cuộc sống sinh hoạt thường ngày, tất cả những tình huống mà con người có thể dễ dàng chứng kiến ở bên ngoài xã*

hội. Song, Huyền Trang lại khéo léo tái tạo, nhào nặn nên một thế giới nghệ thuật gần gũi, mang đậm triết lý nhân sinh.

————— **Hết** —————

HƯỚNG DẪN CHẤM

Câu	Nội dung	Điểm
1	Lê Quý Đôn từng quan niệm: Dầu có bạc vàng trăm vạn lượng Chẳng bằng kinh sử một vài pho Từ quan điểm trên em hãy viết một bài văn nghị luận (khoảng 400 chữ) trình bày suy nghĩ của mình về vai trò của sách trong đời sống của con người.	6,0 đ
	a. Đảm bảo cấu trúc của bài văn nghị luận Mở bài nêu được vấn đề, Thân bài triển khai được vấn đề, Kết bài khái quát được vấn đề	0,5 đ
	b. Xác định đúng vấn đề nghị luận: <i>Vai trò của sách trong đời sống của con người.</i>	0,5 đ
	c. Triển khai vấn đề nghị luận: Thí sinh có thể triển khai theo nhiều cách nhưng cần vận dụng tốt các thao tác lập luận, kết hợp chặt chẽ giữa lí lẽ và dẫn chứng; mọi kiến giải phải phù hợp với chuẩn mực đạo đức và pháp luật; đảm bảo các yêu cầu sau:	
	* Giải thích: - Bạc, vàng là kim loại quý có giá trị - Kinh sử ở đây có thể hiểu là sách vở ghi chép nói chung => Bằng phép so sánh hơn kém LQĐ nhấn mạnh với chúng ta dầu có nhiều thậm chí rất nhiều bạc vàng châu báu nhưng không thể giá trị bằng một vài cuốn sách. Từ đó tác giả muốn đề cao nhấn mạnh vai trò của sách trong đời sống của con người.	0,5 đ
	* Phân tích, chứng minh vấn đề. + Sách cung cấp cho con người những hiểu biết, những tri thức về mọi lĩnh vực của đời sống, vượt thời gian và vượt không gian. Sách có thể đưa ta đến	2,5 đ

	với quá khứ, hiện tại, tương lai; sách có thể đưa ta lên thám hiểm mặt trăng hay xuống đáy đại dương. + Sách cho ta hiểu biết về chính mình. Đọc quyển sách tốt, ta được bồi đắp thêm về tâm hồn, tình cảm. Ta biết phần chưa hoàn thiện trong con người mình để phấn đấu rèn luyện. Ta biết thành tựu của thể hệ đi trước để phấn đấu vượt qua. + Sách là phương tiện để ta có thể giao tiếp: giao tiếp với tác giả, với độc giả bao thế hệ để từ đó tự rèn luyện mình. + Sách giúp con người vươn tới những ước mơ, khát vọng; giáo dục tình cảm, đạo đức; giáo dục ý thức thẩm mỹ... + Nếu thiếu sách, cuộc sống con người sẽ rơi vào tăm tối, không có ánh sáng của tri thức, con người trở nên lạc hậu. <i>(HS có thể lấy những dẫn chứng khác nhưng đúng vấn đề nghị luận vẫn cho đủ điểm)</i> VD: Đối với tôi, sách quý hơn vàng – Sechxpia; ngạn ngữ Việt Nam: “Đề vàng, đề bạc không bằng đề sách cho con”. Gorki: Sách mở ra trước mắt tôi chân trời mới.	
	* Bình luận mở rộng: - Việc đọc sách đang dần bị mai một. - Nhiều sách kém chất lượng bày bán tràn lan gây khó khăn cho người đọc <i>(HS nêu được một số dẫn chứng sinh động, phù hợp)</i>	0,5 đ
	* Bài học: - Nhận thức được vai trò của sách, bản thân đã rèn luyện cho mình thói quen đọc sách, đọc để tích lũy kiến thức, đọc để hiểu biết hơn về cuộc sống. - Sách quan trọng nên cần biết chọn lựa sách đọc cho phù hợp với nhu cầu, lứa tuổi của chính mình.	0,5 đ
	d. Chính tả, dùng từ, đặt câu: Đảm bảo chuẩn chính tả, từ ngữ, ngữ pháp tiếng Việt	0,5 đ
	e. Sáng tạo: Thể hiện suy nghĩ sâu sắc, có cách diễn đạt mới mẻ về vấn đề nghị luận	0,5 đ
2	<i>“Thiên hướng của người nghệ sĩ là đưa ánh sáng vào trái tim con người” (George Sand)</i> Em hiểu ý kiến trên như thế nào? Hãy đi tìm “ánh sáng” mà nhà văn Vũ Thị Huyền Trang đã đưa vào “trái tim con người” trong truyện ngắn “Chuyến xe giáp Tết” :	14,0 đ
	a. Đảm bảo cấu trúc của bài văn nghị luận Mở bài nêu được vấn đề, Thân bài triển khai được vấn đề, Kết bài khái quát được vấn đề	1,0 đ
	b. Xác định đúng vấn đề nghị luận: thiên chức cao cả, sứ mệnh vinh quang nhất của nhà văn đó là nâng niu, trân trọng và hướng con người tới những điều tốt đẹp; làm sáng tỏ qua truyện ngắn “Chuyến xe giáp Tết” (Vũ Thị Huyền Trang)	1,0 đ
	c. Triển khai vấn đề nghị luận: Thí sinh có thể triển khai theo nhiều cách nhưng cần vận dụng tốt các thao tác lập luận, kết hợp chặt chẽ giữa lí lẽ và dẫn chứng; mọi kiến	

giải phải phù hợp với chuẩn mực đạo đức và pháp luật; đảm bảo các yêu cầu sau: * Giải thích: + <i>Thiên hướng</i>: là khuynh hướng thiên về những điều có tính chất tự nhiên. Thiên hướng của người nghệ sĩ: là khuynh hướng chủ đạo của người cầm bút. + <i>ánh sáng</i>: gợi ra vẻ đẹp lung linh, kì diệu và có khả năng soi rọi, chiếu tỏ; đó là khả năng kì diệu trong việc tác động vào nhận thức, tư tưởng, tình cảm của con người. + <i>Thiên hướng của người nghệ sĩ là đưa ánh sáng vào trái tim con người</i>: Nghĩa là người nghệ sĩ thông qua tác phẩm nghệ thuật của mình, đem đến cho bạn đọc những hiểu biết về thế giới xung quanh, giúp người đọc nhận thức sâu sắc về bản chất cuộc sống và con người, nhận ra những bài học quý giá về lẽ sống, thấp sáng trong trái tim con người những tư tưởng tình cảm đẹp đẽ, nhân văn giúp con người sống tốt hơn... ⇒ Ý kiến đã đề cập đến thiên chức cao cả của nhà văn: <i>nâng niu, trân trọng và hướng con người tới những điều tốt đẹp, đó cũng chính là chức năng của văn học đối với cuộc đời, con người.</i>	1,0 đ
* Giới thiệu khái quát về tác giả, tác phẩm, vấn đề cần bàn luận. + Vũ Thị Huyền Trang sinh năm 1987, quê ở Phú Thọ, là cây bút trẻ, khá thành công trong thể loại truyện ngắn những năm gần đây. Truyện của chị đôi khi chỉ là những lát cắt vụn vặt trong cuộc sống sinh hoạt thường ngày, tất cả những tình huống mà con người có thể dễ dàng chứng kiến ở bên ngoài xã hội. Song, Huyền Trang lại khéo léo tái tạo, nhào nặn nên một thế giới nghệ thuật gần gũi, mang đậm triết lí nhân sinh. + Truyện “<i>Chuyến xe giáp Tết</i>” được đăng trên báo Hải Dương nhân dịp đầu năm mới 2024. Truyện xoay quanh nhân vật chính là ông Thuộc, một người làm nghề phụ hồ, về quê ăn Tết, trên đường về ông bị mất số tiền mồ hôi công sức, hành khách trên xe mỗi người một chút góp lại chia sẻ với ông lúc khó khăn. Cốt truyện đơn giản nhưng lại gợi nhiều suy ngẫm ở mỗi người chúng ta...	1,0 đ
* Phân tích, chứng minh: Ánh sáng Vũ Thị Huyền Trang đưa vào truyện ngắn “Chuyến xe giáp Tết”: - Ánh sáng tỏa ra từ niềm thương cảm với những người lao động vất vả vì cuộc sống mưu sinh. Ông Thuộc ngoài sáu mươi tuổi, con trai đi xuất khẩu lao động bỏ mạng nơi xứ người, con dâu đi bước nữa, ông bà già nuôi cháu. Bởi thế, ông Thuộc lên thành phố đi làm, “<i>đôi bàn tay chai sạn nồng mùi vôi vữa</i>” nhọc nhằn chăm lo cho gia đình, oái oăm thay, trên đường về quê đón tết, ông bị móc túi, mất cả số tiền. Ông Thuộc lo lắng, buồn bã,	8,5 đ 2,0 đ

	tuyệt vọng, ông mang Tết về cho bà, cho cháu nhưng còn đâu. Đọc truyện, người ta cảm thương cho ông Thuộc, cho những người nghèo khổ đã khốn lại gặp khó. (HS phân tích văn bản làm rõ vấn đề) - Ánh sáng nhen lên bởi lòng tốt, sự chia sẻ giúp đỡ lẫn nhau lúc hoạn nạn, khó khăn: Ông Thuộc mất tiền, hành khách trên chuyến xe của ông, đặc biệt là cậu thanh niên đã có một nghĩa cử cao đẹp, quỳn góp giúp đỡ ông với số tiền chín triệu. Đó là số tiền tình nghĩa của những “người dưng” (không quen biết nhau) chia sẻ với ông Thuộc lúc buồn nhất, tuyệt vọng nhất. Số tiền ấy như chiếc phao cứu sinh của ông. Vậy là, lòng tốt được đặt đúng chỗ, đúng người. Ánh sáng từ câu chuyện, cũng là bài học giá trị với mỗi người, cuộc sống rất cần sự chia sẻ, yêu thương. Trong cái khó, ló cái tình, ân tình những hành khách xa lạ trên chuyến xe ngày Tết dành cho ông Thuộc rất đáng quý. (HS phân tích văn bản làm rõ vấn đề). - Ánh sáng thức tỉnh lương tri mỗi người, hãy sống bằng lòng thiện, công sức lao động của chính mình. Đừng tham lam, lấy đi mồ hôi công sức của người khác, nhất là người già cả, tội nghiệp. Dõi theo tác phẩm, người đọc nhận thấy thái độ bức xúc của hành khách trên xe khi biết ông Thuộc bị rạch túi, lấy cắp tiền: <i>“Lũ mất dạy. Ăn cắp đồng tiền mồ hôi nước mắt của một người già”...</i> - Ánh sáng Vũ Thị Huyền Trang đưa vào truyện bằng nghệ thuật truyện ngắn đặc sắc: Sáng tạo tình huống truyện độc đáo để từ đó các nhân vật bộc lộ được tính cách, phẩm chất của mình... Ngôi kể thứ ba toàn tri. Nhà văn còn rất thành công khi miêu tả diễn biến tâm lí nhân vật, cách kể lôi cuốn, hấp dẫn, tạo nên sự hồi hộp cho người đọc dõi theo diễn biến câu chuyện. Cách kết thúc có hậu, đầy tính nhân văn... + Khái quát chung: Chuyến xe giáp Tết - Chuyến xe tình người. Truyện chân thực, xúc động, cuộc sống muôn màu, nỗi buồn xen lẫn niềm vui, rủi may luôn hiện hữu. Song lòng tốt, sự yêu thương sẽ chia sẻ gieo mầm hạnh phúc, lan tỏa niềm vui. Số tiền mồ hôi của ông Thuộc mất đi nhưng số tình nghĩa ông mang về cho vợ, cho cháu mãi còn. Câu chuyện nhỏ mà hàm ẩn bài học lớn, có ý nghĩa nhân văn sâu sắc. - Đánh giá, rút ra ý nghĩa của ý kiến + Ý kiến của George Sand đã khẳng định yếu tố cốt lõi để người nghệ sĩ viết nên những tác phẩm giá trị, hoàn thành sứ mệnh cao cả của ngòi bút và khẳng định vị trí trên văn đàn, đó là “đưa ánh sáng vào trái tim con người”. + Ý kiến là bài học quý với người viết và người đọc: Người nghệ sĩ viết tác phẩm cần phải sống sâu với cuộc đời, có được tình cảm chân thành, mãnh liệt, nắm bắt và phản ánh được những vấn đề	2,0 đ 1,0 đ 2,0 đ 0,5đ 1,0đ
--	---	--

	cuộc sống và con người, có tài năng và bền bỉ nghiêm túc luyện rèn ngòi bút để có thể “đưa ánh sáng vào trái tim con người” hiệu quả nhất. Người đọc khi đến với tác phẩm vì thế cần có ý thức bồi đắp tâm hồn, biết khám phá, đón nhận thứ ánh sáng đặc biệt từ tác phẩm, lĩnh hội được những ý tình sâu sắc mà nhà văn gửi gắm để hiểu cuộc sống, hiểu con người, hiểu chính mình hơn, từ đó sống đẹp, sống nhân văn hơn. + Với truyện ngắn “<i>Chuyến xe giáp Tết</i>”, Vũ Thị Huyền Trang đã đưa vào trái tim người đọc thứ ánh sáng thức tỉnh tâm hồn, chia sẻ yêu thương sẽ xoa dịu nỗi đau, mang đến nụ cười hạnh phúc cho con người, cho cuộc đời...	
	d. Chính tả, dùng từ, đặt câu: Đảm bảo chuẩn chính tả, từ ngữ, ngữ pháp tiếng Việt	0,5
	e. Sáng tạo: Thể hiện suy nghĩ sâu sắc, có cách diễn đạt mới mẻ về vấn đề nghị luận	1,0
Tổng điểm toàn bài		20,0